



ת"פ 18674/11/17 - מדינת ישראל נגד ניסים אזולאי

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 18674-11-17 מדינת ישראל נ' אזולאי
תיק חיצוני: 108522/2017

בפני כבוד השופטת אליאנא דניאלי
המבקשת מדינת ישראל
נגד
המשיב נסים אזולאי

החלטה

פתח דבר

בפני בקשה לתיקון כתב האישום בהוספת 3 עדי תביעה.

יוטעם כי תחילה ביקשה המבקשת לתקן את כתב האישום בהוספת עד תביעה אחד, ובהמשך הגישה בקשה נוספת, במסגרתה ביקשה להוסיף עדי תביעה נוספים לכתב האישום.

עוד יצוין כי המשיב מואשם ב-21 עבירות של התפרצות למקום מגורים, ובעבירות נוספות, והוא עצור תקופה ארוכה. שמיעת הראיות עתידה להתחיל בימים הקרובים.

בבקשה עותרת המבקשת להוסיף כעד תביעה מהנדס, עורך חוות דעת המתייחסת לאיכונים המצויים בתיק, וכן להוסיף שני שוטרים לרשימת עדי התביעה, שוטרים אשר על פי הנטען חומר הראיות בעניינם מצוי זה מכבר בתיק החקירה והועבר לידי המשיב, ואשר שמם הושמט בשגגה מרשימת עדי התביעה.

טענות הצדדים

נטען ע"י המבקשת כי מאחר שחומר החקירה הועבר זה מכבר לרשות ההגנה, הרי שאין בבקשותיה משום פגיעה באפשרות המשיב להתגונן, ואין בכך משום הפתעה עבורו.

עוד נטען, כי אף האיכונים מצויים בחומר הראיות, ולפיכך גם הוספת חו"ד מהנדס המתייחסת לאיכונים אלו אין בה כדי לפגוע בהגנת הנאשם. טרם הוחל בשמיעת הראיות, ואין בתיקונים המתבקשים כדי לפגוע בקו ההגנה של הנאשם.

נטען כי האינטרס הציבורי מצדיק היעדרות לבקשה, הכל בהתאם לפסיקה שהוצגה.

עמוד 1



מנגד, מתנגד המשיב לבקשה. ב"כ המשיב ציינה בתגובותיה כי תשובת המשיב לכתב האישום כבר ניתנה. נטען כי המשיב עצור מזה כ-8 חודשים, וכי בקשת המבקשת נובעת מקשיים אותם הציגה באת כוחו למבקשת, וכי כך אף עשה מותב אחר של בית המשפט במסגרת הליך גישור שהתנהל בין הצדדים. בנסיבות אלו, נטען כי הבקשה לתיקון כתב האישום נעשתה בחוסר תום לב, תוך התבססות על נימוקים שחשפה ב"כ המשיב בפני המבקשת, ותוך התעלמות מהפסיקה המורה להקפיד הקפדה יתרה על ניסוחו של כתב האישום.

נוכח דברים אלו נטען כי יש להורות על ביטול כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק, בהתחשב בין היתר בשיהוי בלתי סביר בהגשת חו"ד המומחה והבקשה להוספת עדים. נטען כי התנהלות המבקשת, לרבות הסיבות שהביאו אותה לבקש את תיקון כתב האישום ומועד הגשת הבקשות, פוגעות פגיעה מהותית בזכות המשיב להליך הוגן.

דין והכרעה

סמכותו של בית המשפט לתקן כתב אישום לאחר תחילת המשפט מצויה בסעיף 92(א) בחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, הקובע:

"בית המשפט רשאי, בכל עת שלאחר תחילת המשפט, לבקשת בעל דין, לתקן כתב אישום, להוסיף עליו ולגרוע ממנו, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן; התיקון יעשה בכתב האישום או יירשם בפרוטוקול".

בהתאם להלכה הפסוקה, יש מקום לשקול בחיוב תיקון כתבי אישום, במטרה לעודד משפט צדק, לאפשר למאשימה להציג בפני בית המשפט את התמונה הראייתית המלאה ולהביא בכך לחקר האמת. זאת, לצד בחינה אם התיקון אינו פוגע בזכות הנאשם להליך הוגן, ובכלל זה בזכותו להתגונן מפני כתב האישום שהוגש כנגדו.

התנאי בדבר הזדמנות סבירה להתגונן פורש בפסיקה ככולל לא רק את היסוד הטכני, קרי אפשרות הנאשם לחקור את העדים, אלא גם כבעל רכיב מהותי, במסגרתו נבחן האם הנאשם יכול להתמודד באופן ממשי כנגד האישומים המיוחסים לו.

על פי רוב נוהגים בתי המשפט להיעתר לבקשות לתיקון כתב האישום בטרם ניתנה תשובה מפורטת של הנאשם לאישומים, או בטרם הוחל בשמיעת הראיות. ההלכה הפסוקה מלמדת כי אף במקרים בהם היתה מצויה פרשת התביעה בעיצומה, הותרו במקרים המתאימים תיקונים בכתב האישום, ובכלל זה אף הותר להוסיף אישומים (ר' **רע"פ 2363/10, יצחק בן אברהם נ' מדינת ישראל**).

אכן, כטענת ב"כ המשיב, בתי המשפט עמדו בשנים האחרונות על הקושי הטמון בבקשות לתיקון כתב האישום, כאשר בקשות אלו הן פרי מגעים בין הצדדים או הליכי גישור בבתי המשפט. ואולם ככלל, כאשר לא נעתרו בתי המשפט באותם מקרים לבקשות לתיקון כתבי האישום, מדובר היה בבקשות להחמרת האישומים. בתי המשפט ציינו במפורש בהחלטותיהם כי יש להבחין בין בקשות לבצע תיקון מהותי בעובדות כתב האישום או בהוראות החיקוק, לבין תיקון של



רשימת עדי התביעה (ר' בענין זה החלטת כבוד השופט אבינור במסגרת ת"פ (שלום ת"א) 2511-01-14 בענין מדינת ישראל נ' חסיד סמקו).

בענייננו, אמנם מועד הגשת הבקשה מעורר קושי מסוים, וזאת בהתחשב בתקופת מעצרו של המשיב עד עתה, ובנסיבות הגשת הבקשה - לאחר דיונים מקדמיים ובהם גישור, ולאחר חשיפת טענות המשיב בפני המבקשת. בפסיקה מרובה עמדו בתי המשפט על חשיבות ניסוחו של כתב האישום כיאות, על כל חלקיו, ובכלל זה פרק העדים, ועל המבקשת להקפיד על ניסוח בהתאם.

ואולם חרף חלוף הזמן, הרי שטרם החלה שמיעת הראיות, ויתרה מכך - המשיב כלל לא השיב באופן מפורט לאישומים, למעט הכחשה כי היה מעורב בהתפרצויות המיוחסות לו.

נוכח דברים אלו, לא נמצא כי התנהלות המבקשת פגעה באופן קונקרטי בהגנת המשיב. בענין זה ר' האמור ברע"פ בן אברהם המצוין לעיל, במסגרתו הוטעם כי מאחר שתיקון כתב האישום נעשה טרם סיום פרשת התביעה, יכול הנאשם להתמודד עם התיקון במסגרת פרשת ההגנה, ואף הותר לו להעיד שוב, נוכח התיקון, שניים מעדי התביעה שכבר נשמעו.

קל וחומר, כאשר עסקינן בשלב בו כאמור טרם החלה הבאת הראיות, לא נמסרה תשובה מפורטת של המשיב לאישומים והכחשתו את המיוחס לו כללית ביותר, ונוכח טיב התיקון המבוקש והאבחנה המצויה בפסיקה בין תיקון מהותי, בוודאי לחומרה, של כתב האישום, לבין תיקון רשימת עדי התביעה, איני סבורה כי היעדרות לבקשת המבקשת תהא משום עיוות דין.

לאור המכלול המפורט לעיל, איני מוצאת כי בהתנהלות המבקשת יש כדי התנהגות בלתי סבירה הפוגעת באופן ניכר בזכות המשיב להליך הוגן, והיא רחוקה מהכללים הנקובים בפסיקה אשר לביטול כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק.

לא למותר לציין כי אין צורך או אפשרות להכריע כעת בטענת ב"כ המשיב, לפיה ממילא המבקשת אינה יכולה לבסס את הזיקה הנטענת בין המשיב למעשי ההתפרצות המיוחסים לו. בית המשפט טרם נחשף ולו למקצת חומר הראיות, ומאליו מובן כי טענות אלו תישקלנה לאחר הבאת הראיות.

נוכח דברים אלו, יתוקן כתב האישום כמבוקש.

המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים, אשר יערכו לזימון העדים כמבוקש.

ניתנה היום, כ"ו תמוז תשע"ח, 09 יולי 2018, בהעדר הצדדים.

